

Bryssel den 12 november 2025
(OR. en)

15196/25

JAI 1640
MIGR 413
FRONT 266
RELEX 1441
ASILE 101

FÖLJENOT

från: Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av
Martine DEPREZ, direktör

inkom den: 11 november 2025

till: Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd

Komm. dok. nr: COM(2025) 795 final

Ärende: MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL
EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET
Den årliga europeiska asyl- och migrationsrapporten (2025)

För delegationerna bifogas dokument – COM(2025) 795 final.

Bilaga: COM(2025) 795 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 11.11.2025
COM(2025) 795 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH
RÅDET**

Den årliga europeiska asyl- och migrationsrapporten (2025)

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Den årliga europeiska asyl- och migrationsrapporten (2025)

I. Inledning

Den årliga europeiska asyl- och migrationsrapporten (*rapporten*) är ett viktigt resultat av migrations- och asylpakten (*pakten*) som ger en strategisk lägesbild på detta område. I rapporten analyseras asyl-, migrations- och mottagningsituationen i unionen och i medlemsstaterna under de senaste tolv månaderna, och en prognos görs för migrationstrenderna under det kommande året¹.

Pakten var en viktig milstolpe i utvecklingen av en övergripande strategi för migration, asyl, gränsförvaltning och integration. Den är utformad för att hantera migration på lång sikt och ger medlemsstaterna flexibilitet att på ett effektivt och rättvist sätt ta itu med de specifika utmaningar de står inför. Paktens styrka ligger i **balansen mellan principerna om solidaritet och en rättvis ansvarsfördelning** mellan medlemsstaterna. I detta syfte införs genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1351 av den 14 maj 2024 om asyl- och migrationshantering², en av de rättsakter som ingår i pakten, en obligatorisk, flexibel och behovsbaserad solidaritetsmekanism. Mekanismens funktion baseras på den bedömning av asyl- och migrationssituationen i unionen som presenteras i rapporten, som ingår i den **årliga cykeln för migrationshantering** (*cykeln*).

Kommissionen inledde den första cykeln med antagandet av denna rapport, som också innehåller en uppdatering av framstegen och utmaningarna i genomförandet av pakten³. Den lägesbild som ges i denna rapport kommer också att användas av kommissionen för att anta **kommissionens genomförandebeslut**⁴ (*beslutet*) om vilka medlemsstater som är utsatta för migrationstryck, riskerar att utsättas för migrationstryck eller står inför en betydande migrationssituation, i enlighet med förordning (EU) 2024/1351.

Rapporten och beslutet åtföljs av ett **förslag från kommissionen till rådets genomförandebeslut om inrättande av den årliga solidaritetspoolen**⁵ för att tillgodose solidaritetsbehoven hos medlemsstater som är utsatta för tryck under det kommande året. Samtidigt fortsätter arbetet med att genomföra alla delar av pakten för att skapa ett effektivt

¹ Artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1351 av den 14 maj 2024 om asyl- och migrationshantering, om ändring av förordningarna (EU) 2021/1147 och (EU) 2021/1060 och om upphävande av förordning (EU) nr 604/2013 (EUT L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1351 av den 14 maj 2024 om asyl- och migrationshantering.

³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, Lägesrapport om genomförandet av migrations- och asylpakten, COM(2025) 319 final ([EUR-Lex – 52025DC0319 – SV – EUR-Lex](#)).

⁴ Artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1351 av den 14 maj 2024 om asyl- och migrationshantering.

⁵ Artikel 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1351 av den 14 maj 2024 om asyl- och migrationshantering.

europiskt system för solidaritet och ansvar så att asyl och migration kan hanteras på ett rättvist, fast och effektivt sätt.

II. Genomförandet av pakten: balans mellan ansvar och solidaritet

Medlemsstaterna gör framsteg i förberedelserna för att genomföra reformerna i pakten och uppfylla de nya skyldigheterna när det gäller solidaritet och rättvis ansvarsfördelning.

På området **ansvar** är de viktigaste nyheterna i pakten inriktade på att skapa effektivare, fastare och rättvisare förfaranden som kommer att leda till mer harmoniserade och ändamålsenliga asyl- och migrationssystem, med mindre administrativa bördor för medlemsstaterna, snabbare handläggning, adekvat stöd till migranter och högkvalitativa beslut i deras ärenden. I synnerhet kommer den nya screeningen⁶ vid unionens yttre gränser att göra det möjligt att snabbt identifiera och bedöma alla tredjelandsmedborgare som olagligt reser in i unionen. Som en del av de obligatoriska gränsförfarandena för asyl och återvändande⁷ kommer ansökningar från medborgare i länder som innebär låg sannolikhet att få internationellt skydd att behandlas snabbare, direkt vid unionens yttre gränser. De nya ansvarsreglerna⁸ kommer att möjliggöra ett snabbare och effektivare förfarande för att fastställa vilka medlemsstater som är ansvariga för att behandla ansökningar om internationellt skydd. Den förnyade Eurodacdatabasen⁹ och de nya reglerna om mottagande¹⁰ kommer att ha en positiv inverkan på hanteringen och begränsningen av otillåtna förflyttningar.

I detta avseende kommer de medlemsstater där irreguljära migranter först kommer in i unionen att behöva ta sig an flera nya uppgifter, särskilt med tanke på arten av migrationsflödena vid unionens yttre gränser. De kommer särskilt att behöva göra betydande ansträngningar för att fullgöra sina skyldigheter när det gäller att genomföra screening av och registrera alla som reser in på ett irreguljärt sätt, skapa ”tillräcklig kapacitet” för det obligatoriska gränsförfarandet samt bedöma ansökningar om internationellt skydd.

För att stödja särskilt dessa medlemsstater har en permanent **solidaritetsmekanism** inrättats genom förordning (EU) 2024/1351. Den skapar balans mellan de utmaningar och det ansvar

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1356 av den 14 maj 2024 om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna och om ändring av förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/817, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1348 av den 14 maj 2024 om upprättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen och om upphävande av direktiv 2013/32/EU, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1349 av den 14 maj 2024 om inrättande av ett gränsförfarande för återvändande och om ändring av förordning (EU) 2021/1148, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1349/oj>.

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1351 av den 14 maj 2024 om asyl- och migrationshantering, om ändring av förordningarna (EU) 2021/1147 och (EU) 2021/1060 och om upphävande av förordning (EU) nr 604/2013, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1358 av den 14 maj 2024 om inrättande av Eurodac för jämförelse av biometriska uppgifter för att effektivt tillämpa Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2024/1351 och (EU) 2024/1350 och rådets direktiv 2001/55/EG, och identifiera tredjelandsmedborgare och statslösa personer som vistas olagligt och om framställningar från medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europol om jämförelse med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/818 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1346 av den 14 maj 2024 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>.

som åläggs olika medlemsstater. För att mekanismen ska kunna fungera i praktiken bedömer kommissionen varje år, i enlighet med samma förordning, den övergripande migrationssituationen i unionen för att avgöra om det finns medlemsstater som är utsatta för migrationstryck, riskerar att utsättas för migrationstryck eller står inför en betydande migrationssituation. För detta ändamål har kommissionen i samråd med medlemsstaterna utvecklat en särskild **metod** för att bedöma om det finns medlemsstater som har oproportionerliga skyldigheter, med beaktande av den övergripande situationen i unionen. Metoden bygger på tillgängliga data och uppgifter av hög kvalitet, vilket säkerställer att resultaten är rättvisa, objektiva och förenliga med de rättsliga kraven. Metoden beskrivs i detalj i ett särskilt arbetsdokument från kommissionens avdelningar¹¹.

Efter att ha identifierat de medlemsstater som är utsatta för migrationstryck och med beaktande av rapportens slutsatser, inklusive prognosen för det kommande året, föreslår kommissionen också nivån på de solidaritetsbidrag som bör ges till medlemsstater som är utsatta för migrationstryck. Medlemsstaterna kan ge solidaritetsbidrag i olika former:

- **Omfördelning**, som består i att överföra sökande från medlemsstater som är utsatta för migrationstryck till andra bidragande medlemsstater. Medlemsstaterna kan också använda sig av ansvarskompensation, en form av solidaritet där medlemsstater som berörs av otillåtna förflyttningar, om vissa villkor är uppfyllda, kan erbjuda sig att ta över ansvaret för sökande som redan befinner sig på deras territorium från medlemsstater som är utsatta för migrationstryck.
- **Ekonomiska bidrag**, som består av överföringar av belopp från de bidragande medlemsstaterna till unionens budget, avsedda för åtgärder till stöd för de gynnade medlemsstaterna, till exempel för förvaltningen av deras migrations-, asyl- och mottagningssystem, för gränsförvaltning eller för att, när det gäller Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif) och på vissa villkor, finansiera projekt och åtgärder inom migrationens externa dimension, bland annat för att minska antalet irreguljära inresor och öka återvändandet.
- **Alternativa solidaritetsåtgärder**, som kan omfatta till exempel materiellt eller tekniskt icke-finansiellt bistånd, bland annat för gränsförvaltning.

Solidaritetsåtgärderna kommer att fastställas i rådets genomförandebeslut som ska antas i enlighet med artikel 57 i förordning (EU) 2024/1351 om inrättande av den **årliga solidaritetspoolen** (*solidaritetspoolen*), på grundval av ett förslag från kommissionen i enlighet med artikel 12 i förordning (EU) 2024/1351. Enligt artikel 57 i förordning (EU) 2024/1351 ska medlemsstaterna enas om solidaritetsfondens storlek för det följande året och om hur varje medlemsstat ska bidra, utifrån sin rättvisa andel och i enlighet med de utfästelser som gjorts i EU-högnivåforumet för solidaritet. I sitt beslut bör rådet redogöra för resultatet av utfästelserna i förhållande till de behov som identifierats av medlemsstater som är utsatta för tryck, även när det gäller användningen av ansvarskompensation.

De medlemsstater som kommissionen anser vara utsatta för migrationstryck kommer då att få tillgång till solidaritetspoolen och kommer inte att vara skyldiga att genomföra sina utfästa solidaritetsbidrag, medan medlemsstater som står inför en betydande migrationssituation kommer att kunna få, på begäran, en fullständig eller partiell nedsättning av sina

¹¹ SWD(2025) 792, *Methodology for the purposes of Commission implementing decision pursuant to Article 11 of Regulation (EU) 2024/1351 of the European Parliament and of the Council* (inte översatt till svenska).

solidaritetsbidrag av rådet. Samtidigt är bidragande medlemsstater inte skyldiga att genomföra sina utfästelser gentemot en gynnad medlemsstat om kommissionen har identifierat systembrister i den medlemsstaten när det gäller reglerna om ansvar enligt förordning (EU) 2024/1351 som skulle kunna få allvarliga negativa konsekvenser för systemets funktionssätt.

Utöver solidaritetspoolen inrättas genom pakten **EU:s permanenta verktygslåda för migrationsstöd**, som består av operativt och tekniskt bistånd från berörda unionsorgan och unionsbyråer, stöd som tillhandahålls av unionsfonderna och genom andra finansieringskällor, undantag från unionens regelverk för att hantera särskilda migrationsutmaningar, aktivering av unionens civilskyddsmekanism, åtgärder för att underlätta återvändande och återanpassning, förstärkta åtgärder och sektorsövergripande verksamhet inom ramen för migrationens yttre dimension, förstärkt diplomatisk och politisk utåtriktad verksamhet, samordnade kommunikationsstrategier, stöd till en effektiv, människorättsbaserad migrationspolitik i tredjeländer eller främjande av laglig migration och en välhanterad rörlighet. EU:s verktygslåda för migrationsstöd är tillgänglig för medlemsstaterna och kan anpassas till deras specifika behov.

Detta är särskilt viktigt för medlemsstater som riskerar att utsättas för migrationstryck, vilka kommer att kunna dra nytta av prioriterad tillgång till denna verktygslåda. Kommissionen kommer att tillhandahålla finansieringsstöd och även med byråerna samordna en eventuell prioritering av tillhandahållandet av operativt stöd.

Genomförandet av pakten – lägesrapport

Sedan pakten trädde i kraft i juni 2024 och efter antagandet av den gemensamma genomförandeplanen har medlemsstaterna, med stöd av kommissionen och berörda unionsbyråer, intensifierat sina ansträngningar för att omsätta lagstiftningsöverenskommelsen i handling och se till att deras nationella asyl-, mottagnings- och migrationssystem är redo för fullständig tillämpning av pakten senast i juni 2026. Samtidigt finns det ett allmänt behov av att påskynda dessa reformer.

I hela unionen, liksom på nationell nivå, har fokus skiftat efter den inledande fasen som ledde till utarbetandet av nationella genomförandeplaner och relevanta styrningsarrangemang. Nu ligger fokus på **lagstiftningsanpassning, operativt genomförande och resurser för reformerna**.

Sedan den senaste rapporten har **viktiga milstolpar** uppnåtts på alla nivåer. Dessa omfattar utarbetandet av nationella strategier och beredskapsplaner, anpassningar av nationella rättsliga ramar och antagandet av kommissionens genomförandeförordning om tillämpningsföreskrifter för förordning (EU) 2024/1351¹². Antalet medlemsstater som kommer att uppnå sina mål för **tillräcklig kapacitet** för det nya gränsförfarandet har ökat och testningen av Eurodac har inletts.

Samtidigt **blir de återstående utmaningarna allt tydligare**. Detta gäller särskilt införandet av Eurodac, inrättandet av gränsförfarandet och behovet av att i god tid införa nödvändig infrastruktur, personal och administrativa överenskommelser. I hela unionen bör

¹² Kommissionens genomförandeförordning om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1351 vad gäller asyl- och migrationshantering och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003.

screeningarrangemangen snart vara färdigställda och mottagningskapaciteten anpassad till den nya ramen, så att tillräcklig kapacitet och lämpliga normer säkerställs. De flesta medlemsstater har gjort detta, men återstående arrangemang som rör övervakning av grundläggande rättigheter och juridisk rådgivning måste slutföras.

Kommissionen och alla medlemsstater måste fortsätta att samarbeta för att säkerställa att budgetplaneringen anpassas effektivt till de nationella planerna och att de viktigaste delarna av den nya ramen får tillräckliga resurser, vare sig det är från unionsmedel eller nationella medel.

En detaljerad lägesrapport om genomförandet av pakten finns i bilagan.

III. Strategisk lägesbild av området asyl, mottagande och migration

Underlagen i denna rapport ligger till grund för kommissionens beslut om fastställande av migrationssituationen i medlemsstaterna och kommissionens förslag till rådets genomförandebeslut om inrättande av den årliga solidaritetspool som behövs för att hantera migrationssituationen. Rapporten ger således en omfattande och strategisk lägesbild som också fungerar som ett verktyg för tidig varning och medvetenhet för unionen på området migration och asyl.

Den strategiska lägesbilden består av a) en **analys** av de viktigaste utvecklingstendenserna på området asyl, mottagande och migration i unionen och i alla medlemsstater under tolv månadersperioden mellan den 1 juli 2024 och den 30 juni 2025, och b) en **prognos** för 2026 och information om **beredskapen** i unionen och medlemsstaterna att reagera på och anpassa sig till de förväntade trenderna. Översikten i denna rapport innehåller också resultat från den övervakning som utförts av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex) och den utvärdering som gjorts i enlighet med förordning (EU) 2022/922¹³.

Rapporten bygger på kvantitativa och kvalitativa uppgifter och information från medlemsstaterna, berörda unionsbyråer¹⁴ och Europeiska utrikestjänsten. Analysen och prognosen bygger också på resultaten av regelbundna utbyten inom EU:s nätverk för beredskap och krishantering på migrationsområdet¹⁵.

Den strategiska lägesbilden ingår i denna rapport och kompletteras av ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar som innehåller den statistiska uppdelning som ligger till grund för analysen i rapporten, ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar med detaljerad

¹³ Resultaten av den övervakning som genomförts av asylbyrån och den övervakning som genomförts i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) 2024/1356 som avses i artikel 9 e i förordning (EU) 2024/1351 är inte tillgängliga, eftersom dessa övervakningsmekanismer ännu inte är i bruk.

¹⁴ Europeiska unionens asylbyrå (EUAA), Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex), Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-Lisa) och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA).

¹⁵ Nätverket för beredskap och krishantering på migrationsområdet, ett tidigt resultat av pakten, är den operativa ram som samlar relevanta EU-aktörer för att övervaka och förutse migrationsflöden och migrationssituationer. Det inrättades genom kommissionens rekommendation (EU) 2020/1366 av den 23 september 2020 om en EU-mekanism för beredskap och hantering av kriser med anknytning till migration, [EUR-Lex – 32020H1366 – SV – EUR-Lex](#).

information som stöder analysen¹⁶ och ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar med detaljerade uppgifter om prognosen för 2026¹⁷.

a. Analys av asyl-, mottagnings- och migrationssituationen mellan juli 2024 och juni 2025

Sammantaget fortsatte **migrationssituationen i unionen att förbättras** mellan juli 2024 och juni 2025 jämfört med tidigare år. Antalet irreguljära inresor till EU, ansökningar om internationellt skydd och otillåtna förflyttningar minskade¹⁸, en stabil trend som har observerats sedan 2024. Detta beror också på kommissionens och medlemsstaternas gemensamma insatser för att intensifiera samarbetet med ursprungs- och transitländerna och stärka unionens yttre gränser.

Irreguljär migration vid unionens yttre gränser¹⁹

De olagliga gränspassagera²⁰ vid unionens yttre gränser **minskade med 35 % jämfört med juli 2023–juni 2024**. Minskande trender observerades längs de flesta migrationsrutter, inklusive de som står för de flesta olagliga gränspassagera till unionen.

¹⁶ SWD(2025) 790, *Supporting the analysis of the asylum, reception and migration situation in the Union and in the Member States* och SWD(2025) 793, *Statistical breakdown supporting the analysis of the asylum, reception and migration situation in the Union and in the Member States*, (inte översatta till svenska) är märkta som känsliga eftersom de innehåller uppgifter som inte får offentliggöras med tanke på informationens detaljeringsgrad och risken för att hindra unionsorganens och kommissionens operativa verksamhet.

¹⁷ SWD(2025) 791, *Projection pursuant to Article 9(3)(b) of Regulation (EU) 2024/1351 of the European Parliament and of the Council for the year 2026* (inte översatt till svenska), klassificerad som "RESTREINT UE/EU RESTRICTED".

¹⁸ Eftersom denna rapport omfattar perioden 1 juli 2024–30 juni 2025 avser jämförelsen mellan åren ("föregående rapporteringsperiod") tolv månadersperioden 1 juli 2023–30 juni 2024.

¹⁹ Analysen i detta avsnitt baseras på uppgifter från Frontex.

²⁰ Antalet olagliga gränspassager avser det antal tredjelandsmedborgare eller medborgare i EU/Schengenassocierade länder som upptäckts av medlemsstaternas myndigheter när de olagligt reser in i eller försöker lämna territoriet mellan gränsövergångsställen vid de yttre gränserna. Det är dock möjligt att en tredjelandsmedborgare upptäcks mer än en gång när han eller hon olagligt reser in i eller lämnar en medlemsstats territorium.

Figur 1 – Olagliga gränspassager per migrationsrutt²¹

Källa: JRC:s bearbetning av Frontex-uppgifter

Även om migrationssituationen i **Grekland** förblev stabil totalt sett, registrerade landet flest olagliga gränspassager i förhållande till sin BNP och folkmängd²², samt majoriteten av de olagliga gränspassagera längs östra Medelhavsrutten (över 60 000 olagliga gränspassager), främst från Turkiet och Libyen, med en markant ökning av antalet registrerade inresor på Kreta. I **Cypern** minskade antalet olagliga gränspassager avsevärt – främst på grund av färre utresor från Syrien och Libanon – bland annat på grund av Assadregimens fall och det ökade samarbetet med de libanesiska myndigheterna. I förhållande till sin BNP och folkmängd låg Cypern dock fortfarande på tredje plats i unionen när det gäller irreguljära inresor med nästan 3 000 olagliga gränspassager. I **Bulgarien** minskade antalet olagliga gränspassager något, med irreguljära inresor från Turkiet.

²¹ Rutter med mer än 500 olagliga gränspassager ingår i denna karta.

²² Beräknat genom att varje medlemsstats andel av denna indikator jämförs med dess andel av BNP och folkmängd. Varje medlemsstats andel av BNP och folkmängd beräknas i enlighet med referensnyckeln i artikel 66 i förordning (EU) 2024/1351, med hjälp av uppgifter från Eurostat.

I **Italien och Spanien** minskade antalet olagliga gränspassager jämfört med perioden juli 2023–juni 2024, trots att siffrorna förblev höga i absoluta tal. Utresorna till Italien minskade, delvis på grund av ett starkare samarbete med de tunisiska myndigheterna²³ och strängare gränskontroller vid den turkiska gränsen. Utresorna från Libyen förblev höga och ökade ytterligare när smugglarnätverk utnyttjade den växande instabiliteten i regionen. Antalet olagliga gränspassager till Spanien minskade på grund av färre inresor längs Atlantrutten till Kanarieöarna, efter ett förstärkt bilateralt samarbete och unionssamarbete med västafrikanska länder, särskilt Mauretanien²⁴ och Senegal. Den förstärkta gränsövervakningen i Mauretanien och Senegal ledde till att smugglare omdirigerade utresorna via Guinea-Bissau, Guinea och Gambia. På västra Medelhavsrutten var Algeriet den viktigaste avreseplatsen – med 79 % av de olagliga gränspassagera på rutten – och de olagliga gränspassager till Balearerna ökade. Utresorna från Marocko minskade avsevärt till följd av det fördjupade bilaterala samarbetet med Spanien och den förstärkta gränsövervakningen.

Längs **Engelska kanalen** ökade utresorna från Frankrike till Förenade kungariket (olagliga gränspassager vid utresa) med 15 % jämfört med juli 2023–juni 2024. Även om gränsförvaltningsinsatserna i Frankrike förhindrade 40 % av de över 72 000 registrerade olagliga gränspassagera från Frankrike till Förenade kungariket, ökade inresorna till Förenade kungariket efter en sådan gränspassage fortfarande med cirka 35 % jämfört med juli 2023–juni 2024.

I regionen **västra Balkan** minskade antalet irreguljära inresor avsevärt jämfört med juli 2023–juni 2024. Genomförandet av EU:s handlingsplan för västra Balkan²⁵ gav politiskt, ekonomiskt och operativt stöd till migrationshanteringen i regionen²⁶. Förstärkta poliskontroller som störde smugglingen av migranter, samt minskningen av antalet olagliga gränspassager på östra Medelhavsrutten, bidrog också till att minska antalet irreguljära inresor. Korridoren via Bosnien och Hercegovina–Kroatien var fortfarande den mest använda, även om antalet olagliga gränspassager var färre än under perioden juli 2023–juni 2024. Ökad migrationsaktivitet längs denna korridor har observerats sedan slutet av oktober 2023, efter att smugglare omdirigerade sin verksamhet till den gränssträckan för att undvika ökade polisinsatser i Serbien. Under rapporteringsperioden registrerade **Kroatien** 76 % av inresorna i regionen – över 12 000 olagliga gränspassager – och det näst högsta antalet olagliga gränspassager på unionsnivå i förhållande till BNP och befolkning.

Vid **unionens östra gräns** förblev antalet olagliga gränspassager lågt och relativt stabilt. De flesta av dessa olagliga gränspassager gällde ukrainska medborgare som passerade gränsen till Rumänien på ett irreguljärt sätt och begärde tillfälligt skydd. Rysslands och Belarus åtgärder fortsätter att påverka migrationsdynamiken vid den östra gränsen, särskilt i **Polen, Lettland,**

²³ Samförståndsavtal om ett strategiskt och övergripande partnerskap mellan Europeiska unionen och Tunisien, undertecknat i juli 2023.

²⁴ Gemensam förklaring om inrättande av ett migrationspartnerskap mellan Islamiska republiken Mauretanien och Europeiska unionen, som inleddes i mars 2024.

²⁵ EU:s handlingsplan för västra Balkan av den 5 december 2022, tillgänglig på https://home-affairs.ec.europa.eu/eu-action-plan-western-balkans_en.

²⁶ Ett nytt statusavtal undertecknades med Bosnien och Hercegovina i juni 2025, vilket gör det möjligt för tjänstemän från Frontex stående styrka att samarbeta med lokala gränsförvaltningsmyndigheter med verkställande befogenheter, vilket innebär att hela västra Balkanregionen (med undantag för Kosovo – beteckningen påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244/1999 och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring) omfattas av sådana avtal och efterföljande utplaceringar.

Litauen, Finland och Estland. Som svar på fortsatta statligt sponsrade försök att använda migration som vapen har länderna skärpt gränskontrollerna, vilket har minskat antalet olagliga gränspassager från Belarus (1 421 olagliga gränspassager, varav 82 % till Polen). Risken för att migrationen används som vapen är fortfarande ett allvarligt migrations- och säkerhetsproblem, som bidrar till sporadiska våldsamma incidenter och försök att passera gränsen. Polen har inrättat en buffertzona längs sin gräns och begränsar tillfälligt rätten att ansöka om internationellt skydd vid den gränsen, med undantag för utsatta grupper. Dessutom har Lettland och Litauen skärpt övervakningsåtgärderna vid sina gränser mot Belarus. Estland har skärpt gränsförvaltningsåtgärderna vid gränsen mot Ryssland, medan Finland stängde sina gränsövergångsställen mot Ryssland i november 2023 som svar på Rysslands försök att använda migrationen som vapen. Sedan dess har migrationssituationen vid gränsen mot Ryssland, inklusive Estlands gräns, varit relativt lugn.

Mellan juli 2024 och juni 2025 **nekades** över 110 000 personer inresa vid unionens yttre gränser, främst vid landgränser (55 %) och luftgränser (41 %). De flesta nekanden av inresa berodde på saknade eller ogiltiga handlingar²⁷. Polen, Kroatien, Frankrike och Rumänien hade de högsta siffrorna i absoluta tal, medan Kroatien, Lettland och Estland utfärdade flest avslag i förhållande till sin BNP och folkmängd. De flesta nekanden av inresa gällde ukrainare²⁸, albaner, moldavier och turkar.

Som framhålls i rapporten om Schengenläget 2025 krävs det ihållande insatser för att stärka **kvaliteten och resiliensen vid Schengenområdets yttre gränser**, särskilt mot bakgrund av de eskalerande säkerhetshoten²⁹. Frontex sårbarhetsbedömning för 2025 visade uppmuntrande resultat³⁰. Bedömningen visade dock också att förmågan att hantera migration vid gränserna behöver stärkas ytterligare i vissa medlemsstater, bland annat genom att tilldela tillräckliga personalresurser för att utföra screening och utfrågning. Samtidigt är det fortfarande en gemensam utmaning att säkerställa respekten för de grundläggande rättigheterna vid gränsen, särskilt i samband med migration som används som vapen.

Ankomster sjövägen efter sök- och räddningsinsatser³¹

Antalet tredjelandsmedborgare som landsattes i unionen efter **sök- och räddningsinsatser** minskade med 36 % jämfört med juli 2023–juni 2024. Från den 1 juli 2024 till den 30 juni 2025 landsattes nästan 97 000 personer i unionen efter sök- och räddningsinsatser. **Italien och Spanien stod tillsammans för över 80 %** av de personer som landsattes i unionen.

²⁷ Detta omfattade fall där tredjelandsmedborgare överskred den tillåtna vistelsen på 90 dagar inom en 180-dagarsperiod eller saknade en giltig visering eller ett giltigt uppehållstillstånd.

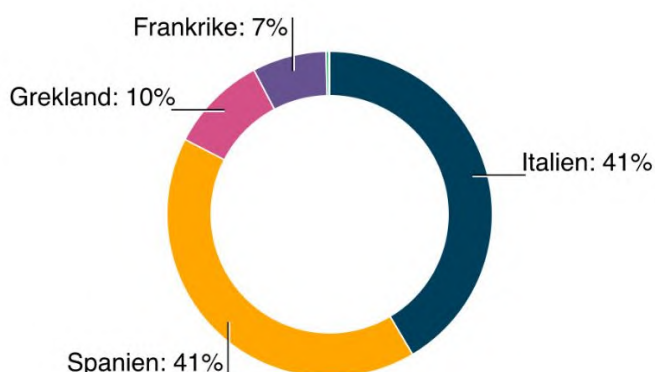
²⁸ Ukrainare utan giltiga tillstånd eller som inte omfattas av tillfälligt skydd.

²⁹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Rapport om Schengenläget 2025*, [EUR-Lex – 52025DC0185 – SV – EUR-Lex](#).

³⁰ Enligt Frontex syns en tydligt nedåtgående trend när det gäller det totala antalet sårbarheter som identifierats i medlemsstaternas kapacitet och beredskap för gränskontroll: [Sårbarhetsbedömningen för 2025 ger ett uppmuntrande resultat](#).

³¹ Analysen i detta avsnitt baseras på uppgifter från Frontex.

Figur 2 – Personer som landsattes efter sök- och räddningsinsatser

Källa: JRC:s bearbetning av Frontex-uppgifter

Att bistå alla personer som befinner sig i sjönöd är en rättslig skyldighet för medlemsstaterna, som fastställs i både internationell rätt och unionsrätt³². Försök att nå Europeiska unionen i sjöodugliga fartyg fortsatte att orsaka förluster av migranternas liv till havs, med minst 3 000 personer rapporterade döda eller saknade till havs under rapporteringsperioden. Centrala Medelhavsrutten och Atlantrutten fortsatte att vara de dödligaste sjövägarna till unionen³³. Överfarter i små båtar från Frankrike till Förenade kungariket över Engelska kanalen, som underlättades av smugglarnätverk, utgjorde en betydande utmaning för de franska myndigheter som deltog i sök- och räddningsinsatser. Smugglarnätverk organiserade samtidiga avgångar i överfulla båtar för att överväldiga myndigheterna, vilket resulterade i att omkring 7 000 personer landsattes i Frankrike efter sök- och räddningsinsatser.

Internationellt skydd och tillfälligt skydd i unionen³⁴

Ansökningarna om internationellt skydd i unionen minskade med 21 % jämfört med juli 2023–juni 2024, även om de totalt sett förblev höga med 871 000 ansökningar inlämnade i unionen. Minskningen berodde främst på färre irreguljära inresor och den kraftiga minskningen av ansökningar från syriska medborgare. Medlemsstaterna fattade 271 000 beslut om beviljande av internationellt skydd³⁵, vilket är en minskning med 20 % jämfört med juli 2023–juni 2024³⁶. I förhållande till sin BNP och folkmängd var Grekland, Österrike och Cypern de medlemsstater som beviljade mest internationellt skydd. I absoluta tal fattade Tyskland, Frankrike och Grekland flest positiva beslut om ansökningar om internationellt

³² Europeiska kommissionens rekommendation från 2020 om sök- och räddningsinsatser (eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020H1365), särskilt hänvisningarna under punkterna 5 och 7. Europeiska kommissionens vägledning om genomförandet av EU-reglerna om definition och förebyggande av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse ([eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC1001\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC1001(01))), särskilt punkterna 4 och 5.

³³ [Data | Missing Migrants Project](#), källa: IOM.

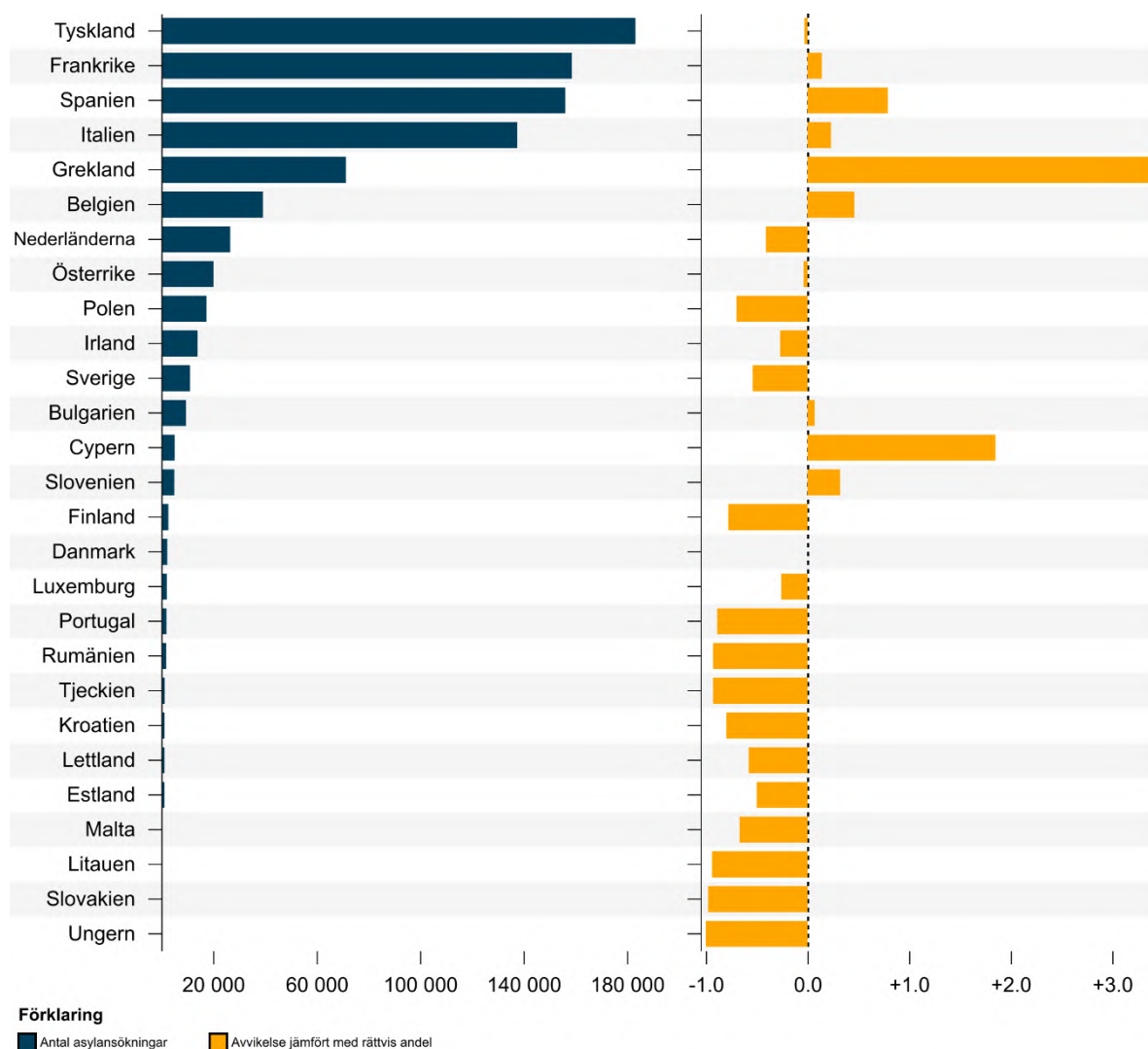
³⁴ Analysen av internationellt skydd och tillfälligt skydd baseras på uppgifter från EUAA respektive Eurostat.

³⁵ Inkluderar beslut i första instans och beslut i överklagande eller omprövning om beviljande av flyktingstatus enligt Genèvekonventionen och status som subsidiärt skyddsbehövande.

³⁶ Andelen beviljade ansökningar om internationellt skydd i första instans minskade till 31 %, främst på grund av färre positiva beslut för syriska, afghanska och irakiska medborgare.

skydd, medan Spanien var det land som beviljade flest personer humanitär status, främst venezuelaner och colombianer.

Figur 3 – Ansökningar om internationellt skydd per medlemsstat i absoluta tal, per capita och i förhållande till BNP³⁷

Källa: JRC:s bearbetning av uppgifter från EUAA och Eurostat (BNP och folkmängd)

Grekland och Cypern tog emot flest ansökningar på unionsnivå i förhållande till sin BNP och folkmängd. I absoluta tal tog Tyskland emot flest ansökningar om internationellt skydd – trots en minskning med 40 % jämfört med juli 2023–juni 2024 – följt av Frankrike, Spanien och Italien. Venezuelaner som reser viseringsfritt i unionen lämnade in ett rekordstort antal ansökningar om internationellt skydd, främst i Spanien. Afghanska medborgare ansökte i mindre antal men var ändå den tredje största gruppen som ansökte om asyl. **Ansökningar från ensamkommande barn minskade också med 25 % och utgjorde 3 % av det totala antalet.**

³⁷ Beräknat genom att varje medlemsstats andel av denna indikator jämförs med dess andel av BNP och folkmängd. Varje medlemsstats andel av BNP och folkmängd beräknas i enlighet med referensnyckeln i artikel 66 i förordning (EU) 2024/1351, med hjälp av uppgifter från Eurostat.

medborgare om internationellt skydd i unionen som långvarigt skyddsbehövande, särskilt i Frankrike och Polen.

Medlemsstaterna står inför flera utmaningar när det gäller att integrera personer som beviljats tillfälligt och internationellt skydd. Som konstaterades i halvtidsöversynen av handlingsplanen för integration och inkludering 2021–2027 kvarstår utmaningarna, särskilt när det gäller bostäder, utbildning och arbetsmarknaden³⁸. Migranter som söker internationellt skydd eller återförenas med familjemedlemmar tenderar att ha lägre sysselsättningsgrad än migrantarbetare. Dessutom visar långsiktiga undersökningar att asylsökande först efter tio års bosättning uppnår arbetsmarknadsresultat som är jämförbara med landets medborgare. Att tillhandahålla lämpliga bostäder är också en utmaning: Forskning visar att mer än var sjätte migrant i unionen 2023 bodde i överbefolkade bostäder (+70 % jämfört med den infödda befolkningen)³⁹. Dessa faktorer påverkar integrationsresultaten negativt och innebär en ytterligare belastning för de sociala trygghetssystemen och mottagningssystemets funktionssätt.

Över 75 % av de som beviljats tillfälligt skydd är kvinnor och barn. Boendet och det sociala stödet varierade mellan medlemsstaterna. De flesta medlemsstater började uppmontra självständighet och ekonomiskt oberoende och gav successivt mer begränsat stöd för bostäder och sociala förmåner, samtidigt som de investerade i integrationsåtgärder. Olika åtgärder som vidtagits av medlemsstaterna bidrog till en förbättrad integration på arbetsmarknaden, även om integrationen på arbetsmarknaden för kvinnor fortfarande är mer komplicerad på grund av specifika hinder⁴⁰. Skolgången för fördrivna barn från Ukraina skiljer sig åt och skolnärvaron varierade, med särskilda utmaningar kvar för barn med funktionsnedsättningar.

Otillåtna förflyttningar inom unionen⁴¹

Flera medlemsstater noterade ett stort antal otillåtna förflyttningar som gjordes av migranter och personer som ansöker om internationellt skydd inom unionen. Enligt förordning (EU) nr 604/2013⁴² (*Dublin III-förordningen*) kan en person som ansöker om internationellt skydd inte välja vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva hans eller hennes ansökan. Förflyttningar från en medlemsstat till en annan och bristerna i genomförandet av ansvarsreglerna i förordning (EU) nr 604/2013 innebär en särskild belastning för asyl-, migrations- och mottagningssystemen i de viktigaste destinationsländerna.

³⁸ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar, *Mid-term review of the Commission Action Plan on Integration and Inclusion 2021-2027* (inte översatt till svenska), som åtföljer meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Lägesrapport om genomförandet av migrations- och asylopakten*, SWD(2025) 162 final, [EUR-Lex – 52025SC0162 – EN – EUR-Lex](#).

³⁹ OECD/Europeiska kommissionen (2023), *Indicators of Immigrant Integration 2023: Settling In*, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/1d5020a6-en>.

⁴⁰ UNHCR, *A poverty assessment of Ukrainian refugees in neighbouring countries*, 17 mars 2025, s. 14.

⁴¹ Analysen av otillåtna förflyttningar baseras på uppgifter från EUAA och eu-Lisa.

⁴² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (omarbetning) (EUT L 180, 29.6.2013, [ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/604/oj](http://data.europa.eu/eli/reg/2013/604/oj)).

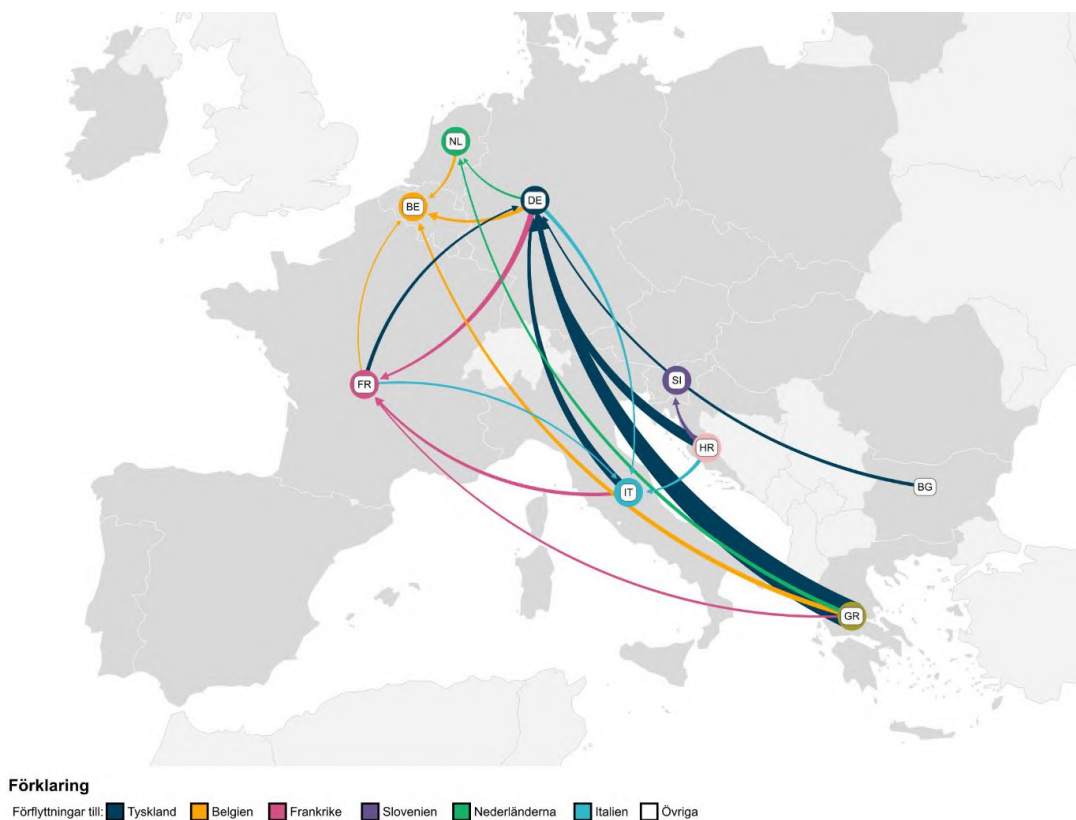
Även om det inte finns några exakta uppgifter om otillåtna förflyttningar, visar proxyindikatorer omfattningen av och riktningen för dessa förflyttningar inom unionen⁴³. Den nya Eurodacförordningen och Eurodacdatabasen kommer att möjliggöra en mer exakt övervakning av otillåtna förflyttningar⁴⁴. För närvarande tyder tillgängliga uppgifter från Eurodac på att de **otillåtna förflyttningarna inom unionen minskade med cirka 25 %** jämfört med juli 2023–juni 2024⁴⁵, främst till följd av den totala minskningen av irreguljära inresor. Trots denna minskning fortsatte de otillåtna förflyttningarna att utgöra en utmaning för de viktigaste destinationsländerna. Otillåtna förflyttningar skedde vanligtvis från länderna för första inresan i unionen till medlemsstater i den nordvästra delen av unionen. I absoluta tal var Grekland, Tyskland, Kroatien, Italien och Frankrike de viktigaste utreseländerna, medan Tyskland, Frankrike, Belgien, Italien och Nederländerna var de länder som registrerade flest otillåtna förflyttningar. De viktigaste rutterna där de flesta otillåtna förflyttningarna registrerades var Grekland till Tyskland, Kroatien till Tyskland, Italien till Tyskland och Italien till Frankrike.

⁴³ Proxyindikatorer omfattar uppgifter som samlas in för att övervaka hur förordning (EU) nr 604/2013 fungerar (*Dublinstatistik*) och uppgifter som lagras i Eurodac – EU:s fingeravtrycksdatabas (inrättad genom förordning (EU) nr 603/2013) som lagrar och jämför fingeravtryck från personer som har ansökt om asyl eller gripits när de olagligt passerat Schengenrådets yttre gränser.

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1358 av den 14 maj 2024 om inrättande av Eurodac för jämförelse av biometriska uppgifter för att effektivt tillämpa Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2024/1351 och (EU) 2024/1350 och rådets direktiv 2001/55/EG, och identifiera tredjelandsmedborgare och statslösa personer som vistas olagligt och om framställningar från medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europol om jämförelse med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/818 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>.

⁴⁵ 398 000 utländska träffar i Eurodac rapporterades (när både avreselandet och destinationslandet är medlemsstater), vilket är 27 % mindre än under perioden juli 2023–juni 2024.

Figur 5 – Karta över otillåtna förflyttningar baserad på träffar i Eurodac (rutter med över 6 000 träffar)⁴⁶

Källa: JRC:s bearbetning av uppgifter från eu-Lisa

När dessa uppgifter kompletteras med uppgifter som samlats in för att övervaka hur förordning (EU) nr 604/2013 fungerar (*Dublinstatistik*)⁴⁷, var **Slovenien, Belgien, Luxemburg, Tyskland, Kroatien och Österrike de länder som påverkades mest, i förhållande till deras BNP och folkmängd**. Ett antal medlemsstater utfärdar inte framställningar eftersom dessa ofta inte leder till en fysisk överföring av personen. Dessutom är genomförandegraden för överföringar fortfarande mycket låg och ligger på 19 %⁴⁸. Operativa hinder och kapacitetshinder för mottagande och överförande medlemsstater minskade också genomförandegraden: Bristen på bostäder, dåliga materiella mottagningsvillkor och begränsade möjligheter till tidig integration påverkade antalet genomförda överföringar. Tyskland genomförde och mottog flest överföringar, följt av Frankrike och Nederländerna. Kroatien mottog överlägset flest överföringar från andra medlemsstater i förhållande till sin BNP och folkmängd. Grekland och Italien tog emot ett mycket lågt antal överföringar jämfört

⁴⁶ Kartan visar de viktigaste rutterna för otillåtna förflyttningar enligt träffar i Eurodac. Pilspetsarna visar förflyttningarnas riktning, medan pilarnas bredd återspeglar antalet träffar.

⁴⁷ Antalet utgående framställningar om återtagande och utgående framställningar om övertagande på grund av irreguljär inresa och vistelse uppgick till cirka 93 000 under rapporteringsperioden.

⁴⁸ Andelen överföringar efter godkända framställningar bör användas med försiktighet för att bedöma en medlemsstats förmåga att genomföra överföringar framgångsrikt, eftersom det saknas uppgifter om kohorter och det kan gå lång tid mellan en godkänd framställning om överföring och den faktiska överföringen. Denna tidsfördröjning snedvrider beräkningen av andelen om antalet godkännanden inte är stabilt över tiden.

med antalet positiva beslut som de fattade på de framställningar som de mottog från andra medlemsstater⁴⁹.

Att öka det totala antalet överföringar, återuppta överföringar till medlemsstater som inte godkänner överföringar, framställningar om övertagande eller återtagande och åtgärda brister i det nationella mottagningssystemet är avgörande för att säkerställa att systemet fungerar effektivt, minska incitamenten för otillåtna förflyttningar och upprätthålla balansen mellan ansvar och solidaritet. Även om genomförandet av överföringar förväntas förbättras avsevärt när pakten börjar tillämpas, förväntas medlemsstaterna att utan dröjsmål genomföra de befintliga reglerna fullt ut.

Mottagande⁵⁰

Trots betydande insatser för att förbättra insamlingen av uppgifter om mottagande är statistiken inte helt jämförbar och fortfarande ofullständig. Detta ger en fragmenterad bild och förhindrar en slutgiltig bedömning av trycket på mottagningssystemen⁵¹. Arbetet med att förbättra kvaliteten på dessa uppgifter pågår.

Enligt tillgängliga uppgifter⁵² tog medlemsstaterna emot cirka **1 394 000 personer i sina nationella mottagningssystem**, främst i Tyskland, Italien, Frankrike, Nederländerna och Österrike. I förhållande till sin BNP och folkmängd tog **Tyskland, Luxemburg, Österrike och Irland**⁵³ emot flest personer i sina mottagningssystem. Personer som beviljats tillfälligt skydd och som får boendestöd utanför detta system räknas inte med i medlemsstaternas rapportering.

Dessutom varierar mottagningssystemens organisation inom unionen: Endast vissa medlemsstater inkluderar och samlar in uppgifter om personer med olika rättslig status i sina mottagningssystem, däribland personer som beviljats tillfälligt skydd, personer vars ansökan avslagits eller personer som fått ett beslut om återvändande. På grundval av detta utgjorde personer som beviljats tillfälligt skydd mellan 50 % och 70 % av den befolkning som togs emot i de nationella mottagningssystemen i Österrike, Finland, Litauen, Slovakien och Sverige, medan ett stort antal personer som beviljats tillfälligt skydd fick boendestöd utanför detta system, särskilt i **Tjeckien, Polen, Ungern och Rumänien**.

⁴⁹ Uppgifter som samlas in för att övervaka hur förordning (EU) nr 604/2013 fungerar (*Dublinstatistik*) omfattar antalet framställningar som en medlemsstat har skickat till och mottagit från en annan medlemsstat om förfaranden för återtagande och övertagande, de beslut som fattats om sådana framställningar samt antalet beslut om överföring som fattats och genomförts.

⁵⁰ Analysen av mottagande baseras på uppgifter från EUAA.

⁵¹ Kommissionen och EUAA har fastställt en ”stegvis strategi” enligt vilken medlemsstaterna ska rapportera uppgifter om mottagande avseende minst två centrala indikatorer: personer i mottagningssystemet (totalt antal personer i mottagningssystemet, inklusive uppdelning efter rättslig status för personer i mottagningssystemet och antal ensamkommande barn) och mottagningssystemets kapacitet (totalt antal tillgängliga bäddar vid rapporteringsperiodens slut). Från och med 2027 ska medlemsstaterna rapportera om samtliga mottagningsindikatorer.

⁵² Dessa uppgifter avser endast mottagningssystemet, vilket förstås som de arrangemang som finns för att ta emot personer som ansöker om internationellt skydd enligt det omarbetade direktivet om mottagningsvillkor.

⁵³ I Irland kom en betydande andel av de personer som ansökte om internationellt skydd in i landet på irreguljär väg, främst via landgränsen till Förenade kungariket. Detta, tillsammans med det stora antalet personer som beviljats tillfälligt skydd, påverkade det irländska asyl- och mottagningssystemet. Under rapporteringsperioden uppgick antalet ansökningar om internationellt skydd i Irland till 14 000, jämfört med det rekordhöga antalet under föregående rapporteringsperiod (18 000). Denna trend har varit synlig sedan början av 2022, tillsammans med ett stort antal ankomster från Ukraina.

Den totala beläggningsgraden i de nationella mottagningsystemen i unionen var 81 % i slutet av juni 2025⁵⁴. Att säkerställa tillräcklig kapacitet och adekvata mottagningsvillkor är en viktig del av ett väl förberett asyl-, mottagnings- och migrationssystem och för att ansvarsreglerna i förordning (EU) nr 604/2013 ska fungera väl. Flera medlemsstater hade svårt att säkerställa tillräcklig kapacitet i sina nationella mottagningsystem⁵⁵, medan vissa medlemsstater, med tanke på det begränsade antalet sökande, har minskat sin boendekapacitet, däribland Finland, Danmark och Sverige.

Vidarebosättning och inresa av humanitära skäl⁵⁶

Fjorton medlemsstater gjorde utfästelser inom ramen för unionens ad hoc-program för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl för 2024–2025. Nästan 12 000 personer anlände till unionen via dessa vägar under rapporteringsperioden. Mer än hälften av de stödmottagande personerna vidarebosattes i **Tyskland och Frankrike, medan Finland och Sverige vidarebosatte flest stödmottagande personer i förhållande till sin BNP och folkmängd.** Den instabila situationen i Mellanöstern, särskilt i Libanon och Syrien, påverkade programmen för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl: Antalet personer som beviljades inresa minskade i alla rapporterade medlemsstater utom Nederländerna och Sverige. Syrien var det överlägset största ursprungslandet för personer som beviljades inresa, följt av Afghanistan, Demokratiska republiken Kongo, Sydsudan och Eritrea.

Återvändande⁵⁷

Mellan juli 2024 och juni 2025 utfärdade medlemsstaterna totalt 478 000 utvisningsbeslut till tredjelandsmedborgare i unionen, **en ökning med 11 % jämfört med juli 2023–juni 2024, främst på grund av att fler utvisningsbeslut utfärdades tillsammans med negativa asylbeslut.** De flesta beslut fattades av Frankrike, Spanien och Tyskland, medan **Cypern**, i förhållande till sin BNP och folkmängd, fattade överlägset flest utvisningsbeslut, följt av **Grekland och Kroatien**. Nationaliteten på de tredjelandsmedborgare som fick ett utvisningsbeslut varierade avsevärt mellan medlemsstaterna⁵⁸.

⁵⁴ I slutet av juni 2025 var det möjligt att beräkna beläggningsgraden för 25 medlemsstater. De uppgifter som behövdes för att beräkna beläggningsgraden var ofullständiga för Finland och Portugal.

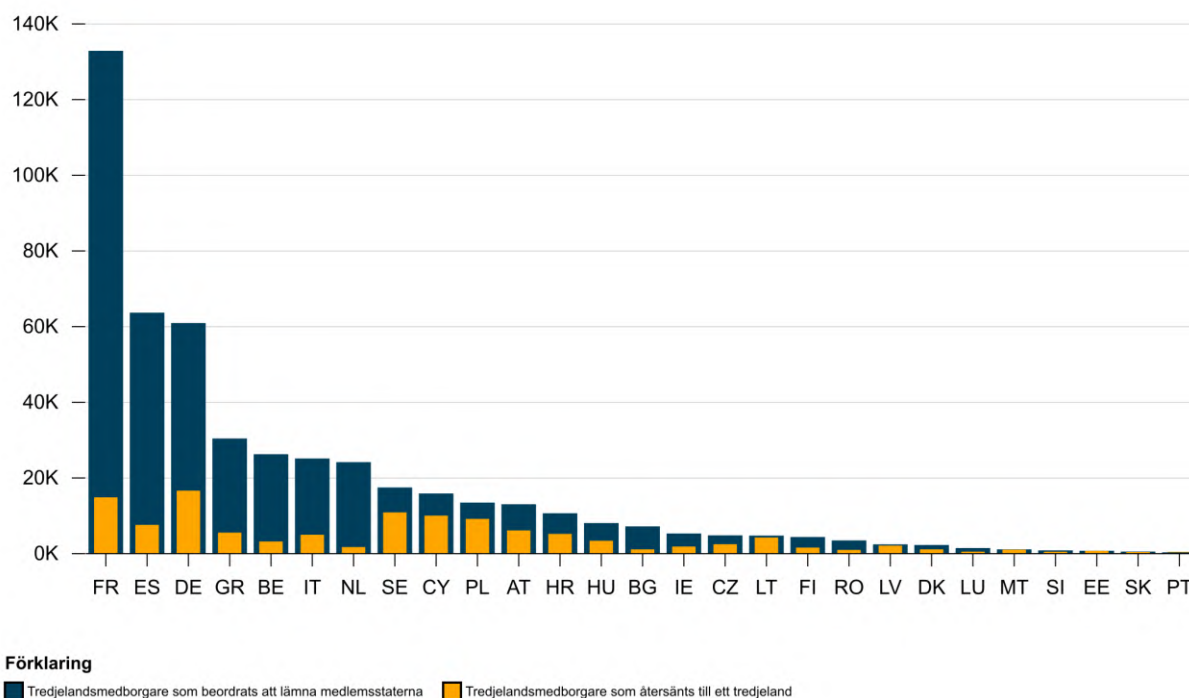
⁵⁵ Detta gäller Belgien, Cypern, Kroatien, Lettland, Litauen och Grekland.

⁵⁶ Analysen av vidarebosättning och inresa av humanitära skäl baseras på uppgifter från EUAA.

⁵⁷ Analysen av återvändande baseras på uppgifter från Eurostat.

⁵⁸ Frankrike utfärdade flest utvisningsbeslut till medborgare i Algeriet, Tunisien och Marocko, Spanien till medborgare i Mali, Senegal och Algeriet och Tyskland till medborgare i Syrien, Turkiet och Afghanistan. Cypern utfärdade flest utvisningsbeslut till medborgare i Syrien, Demokratiska republiken Kongo och Nigeria, Grekland till medborgare i Afghanistan, Syrien och Albanien och Kroatien till medborgare i Turkiet, Nepal och Bosnien och Hercegovina.

Figur 6 – Antal beslut om återvändande och tredjelandsmedborgare som återvänt per medlemsstat

Källa: JRC:s bearbetning av uppgifter från Eurostat

115 000 tredjelandsmedborgare som vistades olagligt i EU återsändes till ett tredjeland. Över hälften av återvändandena genomfördes av endast fem medlemsstater (Tyskland, Frankrike, Sverige, Cypern och Polen). Detta motsvarar en ökning med 20 % jämfört med juli 2023–juni 2024. **Den totala återvändandegraden är dock fortfarande låg, vilket leder till en eftersläpning av personer med utvisningsbeslut som är kvar på unionens territorium⁵⁹.** De flesta personer som fått utvisningsbeslut var medborgare i Algeriet, Marocko, Syrien, Turkiet och Afghanistan, och andelen syrier ökade med 14 %. De återvändande var främst medborgare i Georgien, Turkiet, Albanien, Moldavien och Colombia. Detta visar att de länder som ligger högst i rankningen när det gäller tredjelandsmedborgare som fått utvisningsbeslut inte motsvarar de länder till vilka flest återvändanden har skett, med undantag för Turkiet. Mer än hälften av alla återvändanden var frivilliga, vilket är en ökande trend. Även om de fortsatta insatserna för återtagande genom mekanismen i artikel 25a i viseringskodexen och de riktade åtgärderna från EU:s återvändandesamordnare avseende prioriterade tredjeländer redan har gett resultat, särskilt med viktiga tredjeländer som Bangladesh, Irak och Etiopien⁶⁰, **fortsätter**

⁵⁹ Återvändandegraden i EU uppgick till 24 % under rapporteringsperioden.

⁶⁰ Mekanismen i artikel 25a i viseringskodexen bidrog till att skapa en gynnsam dynamik och konkreta framsteg med tredjeländer. Återvändandegraden för Bangladesh ökade från 9 % 2023 till 17 % 2024, och för Irak från 14 % till 31 %. Även i fallet med Etiopien, där viseringsåtgärder antogs i april 2024, ökade återvändandegraden under 2024 (13 % jämfört med 11 % 2023), samtidigt som medlemsstaterna blev mer aktiva när det gällde att begära att Etiopien skulle återta sina medborgare (mer än fyra gånger så många framställningar om återtagande 2024 jämfört med 2023). Riktade återvändandeåtgärder för prioriterade tredjeländer som initierats av EU:s återvändandesamordnare har skapat fokus och samstämmighet i åtgärderna på EU-nivå, vilket har lett till att tillväxtmålet på 25 % har överskridits i flera tredjeländer.

specifika hinder att försvåra återvändanden. Det är fortfarande viktigt att medlemsstaterna följer upp beslut om återvändande med framställningar om återtagande till berörda tredjeländer och systematiskt begär provisoriska resehandlingar för personer med bekräftad nationalitet⁶¹. I 2024 års tematiska Schengenutvärdering konstaterades framsteg i utvecklingen av nationella återvändandesystem, men det finns fortfarande ineffektiviteter i viktiga skeden av processen⁶², vilket påverkar otillåtna förflyttningar, såsom framgår av registreringarna om återvändande i Schengens informationssystem (SIS)⁶³.

Det krävs fortsatta insatser för att skapa ett gemensamt unionssystem för återvändande, i kombination med ett effektivare samarbete med tredjeländer. Den föreslagna återvändandeförordningen⁶⁴ kommer att vara avgörande för att ta itu med dessa frågor och säkerställa att återvändanden kan bidra till de övergripande målen för unionens migrations- och asylopolitik. Europaparlamentet och rådet uppmanas att skyndsamt anta denna reform.

b. Prognos för det kommande året och information om beredskapsnivån i unionen

Den **solidaritetspool** som kommissionen föreslår syftar till att tillgodose behoven hos de medlemsstater som i kommissionens beslut identifierats som utsatta för migrationstryck. I enlighet med artikel 12 i förordning (EU) 2024/1351 bör kommissionen vid fastställandet av dessa behov ta hänsyn till de viktigaste slutsatserna i denna rapport, inbegripet både effekterna av tidigare trender på de berörda medlemsstaterna och prognosen för det kommande året⁶⁵. Denna strategiska översikt fungerar som ett verktyg för tidig varning för unionen, hjälper till att förutse möjliga utvecklingar i migrationssituationen och avgöra hur dessa kan påverka behoven hos medlemsstater som är utsatta för migrationstryck och unionen som helhet.

Prognosen bygger på en metod som utvecklats av kommissionens vetenskapliga avdelning – det gemensamma forskningscentrumet (JRC) – och har testats med EU:s nätverk för beredskap och krishantering på migrationsområdet.

Prognosen tyder på att det totala antalet **irreguljära inresor på unionsnivå förväntas minska på alla huvudsakliga migrationsrutter 2026 jämfört med 2024**⁶⁶, i linje med den nedåtgående trend som redan observerats under första halvåret 2025. Den förväntade

⁶¹ Enligt uppgifter från Frontex lämnade medlemsstaterna in färre begäranden om identitetshandlingar och provisoriska resehandlingar (–6 %, 68 908 jämfört med 73 449 under föregående rapporteringsperiod).

⁶² Detta innefattar utmaningar när det gäller att säkerställa en smidig återvändandeprocess på grund av ineffektivitet i viktiga skeden, bland annat vad gäller systemet för överklaganden, effektiv identifiering före återvändande och tillräcklig övervakning av efterlevnaden av skyldigheten att återvända. 2024 års tematiska Schengenutvärdering visade också att det operativa genomförandet av registreringar om återvändande inom Schengens informationssystem, av alla nationella myndigheter, måste förbättras för att uppnå ett mer effektivt beslutsfattande i återvändandeförfaranden.

⁶³ Under rapporteringsperioden identifierades nästan 54 600 personer som omfattas av SIS-registreringar om återvändande i andra medlemsstater än den som skapade registreringen ("SIS-träffar"). Av dessa var cirka 33 600 tredjelandsmedborgare som upptäcktes vid kontroller inom territoriet, medan cirka 16 500 stoppades vid in- och utresekontroller när de lämnade EU genom en annan medlemsstat än den som hade gjort registreringen.

⁶⁴ COM(2025) 101 final.

⁶⁵ SWD(2025) 791, *Projection pursuant to Article 9(3)(b) of Regulation (EU) 2024/1351 of the European Parliament and of the Council for the year 2026*, klassificerad som "RESTREINT UE/EU RESTRICTED".

⁶⁶ Eftersom uppgifterna för hela året 2025 inte är tillgängliga vid tidpunkten för antagandet av rapporten används uppgifterna för 2024 som den senaste och mest fullständiga årliga referenspunkten för att sätta prognosen för det kommande året 2026 i sitt sammanhang. Den trend som observerats under 2025 har dock beaktats fullt ut i analysen.

minskningen beror bland annat på unionens starka engagemang i viktiga ursprungs- och transitländer, förstärkta asyl- och gränsskyddssystem och intensifierade åtgärder mot nätverk för smuggling av migranter både inom unionen och i tredjeländer. **Centrala Medelhavsrutten** förväntas förbli den mest aktiva rutten, men det totala antalet förväntas stabiliseras eller minska ytterligare jämfört med 2024. Denna trend återspeglar effekterna av det förstärkta samarbetet med partnerländerna i Nordafrika och regionen i stort. En liknande utveckling förväntas för **västra Medelhavsrutten och Atlantrutten**, där de kraftfulla insatserna för att övervaka avreseplatser och upplösa smugglarnätverk ger resultat. På **östra Medelhavsrutten** kommer utvecklingen i stor utsträckning att bero på den föränderliga situationen i Mellanöstern, inklusive nyuppkomna delrutten. Den övergripande prognosen pekar dock på en fortsättning av den nedåtgående trend som inleddes redan i slutet av 2024, präglad av föränderliga regionala förhållanden och en minskad andel av vissa nationaliteter. Längs **västra Balkanrutten** förväntas inresorna också att minska, tack vare en effektivare upplösning av smugglarnätverk och ett förbättrat samarbete mellan regionen och medlemsstaterna och unionens byråer. På **östra gränsrutten** kommer Ryssland och Belarus sannolikt att fortsätta sina försök att använda migration som ett vapen mot unionen, men en förstärkt gränsförvaltning förväntas ytterligare minska antalet olagliga gränspassager. Slutligen förväntas situationen med olagliga utresor över **Engelska kanalen** förbli utmanande, även om nationella åtgärder i Frankrike och fortsatta kontakter med Förenade kungariket förväntas begränsa eller minska avresorna.

Den **nedåtgående trenden för ansökningar om internationellt skydd** som observerades under 2024 och första halvåret 2025 förväntas fortsätta under 2026.

När det gäller tillfälligt skydd kommer Rysslands pågående urskillningslösa anfallskrig mot Ukraina att fortsätta att skapa **skyddsbehov för ukrainska medborgare** under 2026. Registreringarna för tillfälligt skydd kommer att fortsätta, men på lägre nivåer än tidigare år.

Eftersom migrationsdynamiken förblir osäker är det fortfarande avgörande att stärka **beredskapen och beredskapsplaneringen** i medlemsstaterna och i unionen. En adekvat beredskapsplanering är en viktig del av ett **väl förberett asyl-, mottagnings- och migrationssystem**, eftersom den ökar resiliensen och beredskapen att snabbt och effektivt reagera på förändringar i migrationssituationen, samtidigt som den säkerställer respekten för individuella rättigheter och behov.

Skyldigheter avseende **beredskapsplanering** är inskrivna i unionslagstiftningen⁶⁷. De flesta medlemsstater har beredskapsplaner på olika områden inom migrationshanteringen, men det finns fortfarande luckor. Sammantaget gynnas beredskapsnivån i unionen och i

⁶⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1351 av den 14 maj 2024 om asyl- och migrationshantering, om ändring av förordningarna (EU) 2021/1147 och (EU) 2021/1060 och om upphävande av förordning (EU) nr 604/2013, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1346 av den 14 maj 2024 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1359 av den 14 maj 2024 om hantering av kris- och force majeure-situationer på migrations- och asylområdet och om ändring av förordning (EU) 2021/1147 (EUT L, 2024/1359, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj>), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624 (EUT L 295, 14.11.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj>), och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2303 av den 15 december 2021 om Europeiska unionens asylbyrå och om upphävande av förordning (EU) nr 439/2010 (EUT L 468, 30.12.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).

medlemsstaterna när det gäller migrationshantering av genomförandet av de nya bestämmelserna i pakten. Nästan alla medlemsstater har antagit och anmält sina nationella beredskapsplaner för mottagande och asyl till Europeiska unionens asylbyrå (EUAA)⁶⁸, om än med olika grad av fullständighet (mer information finns i bilagan). Sedan 2019 måste medlemsstaterna utarbeta och anta en nationell **beredskapsplan för gränsförvaltning och återvändande**⁶⁹. Resultaten av den sårbarhetsbedömning som Frontex genomfört för 2024 visar att de flesta medlemsstaterna uppger att de har infört lämpliga beredskapsplaner för gränsförvaltning, även om det finns vissa brister, vilket också framgår av Schengenutvärderingarna. Dessutom avslöjade 2024 års tematiska utvärdering av effektiviteten i återvändanden betydande brister i den nationella beredskapsplaneringen, då de flesta medlemsstater saknar särskilda beredskapsplaner för återvändandeinsatser trots att detta är ett krav enligt artikel 9.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen.

På unionsnivå är unionens byråer beredda att ge medlemsstaterna operativt stöd vid plötsliga ökningar av migrationsflödena. EU:s nätverk för beredskap och krishantering på migrationsområdet, som leds av kommissionen, fortsätter att spela en viktig roll när det gäller att tillhandahålla en gemensam lägesbild, tidig varning och prognoser för att stödja en bättre beredskap. Nätverket har en särskild undergrupp för beredskapsplanering.

IV. Bedömning av den övergripande migrationssituationen, migrationstrycket och risken för migrationstryck eller en betydande migrationssituation

På grundval av informationen i denna rapport har kommissionen bedömt vilka medlemsstater som hade oproportionerliga skyldigheter, med beaktande av den övergripande migrationssituationen i unionen. Samtidigt föreslår kommissionen rådet det totala antal solidaritetsbidrag till solidaritetspoolen som behövs på unionsnivå för att hantera migrationssituationen under det kommande året på ett balanserat och effektivt sätt.

Med beaktande av de trender som beskrivs i denna rapport för referensperioden juli 2024–juni 2025 och den metod som använts, fastställde kommissionen i sitt beslut att **Grekland** och **Cypern** är utsatta för migrationstryck, när alla relevanta kvantitativa och kvalitativa data och uppgifter sammanställs och bedöms i förhållande till den övergripande situationen i unionen. Dessutom fastställde kommissionen i sitt beslut att **Italien** och **Spanien** är utsatta för migrationstryck på grund av ett stort antal ankomster till följd av återkommande landsättningar efter sök- och räddningsinsatser. Dessa är av en sådan omfattning att de skapar oproportionerliga skyldigheter i förhållande till den övergripande situationen i unionen, även för ett väl förberett asyl-, mottagnings- och migrationssystem i den berörda medlemsstaten.

Även om trenderna förblev överlag stabila jämfört med juli 2023–juni 2024, hade **Grekland** oproportionerliga skyldigheter i förhållande till den övergripande situationen i unionen, särskilt på grund av antalet olagliga gränspassager (över 60 000) och ansökningar om internationellt skydd (över 70 000). Dessa var de högsta som registrerats på unionsnivå i förhållande till BNP och folkmängd. Grekland hade också det högsta antalet beslut om beviljande av internationellt skydd i förhållande till BNP och folkmängd, med nästan 32 000 beslut mellan juli 2024 och

⁶⁸ Med undantag för Ungern och Polen.

⁶⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen (EUT L 295, 14.11.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj>).

juni 2025. I förhållande till sin BNP och folkmängd låg Grekland på andra plats när det gäller antalet utvisningsbeslut (över 30 000), men endast 5 400 tredjelandsmedborgare återsändes under den analyserade perioden.

Även om migrations- och asylsituationen förbättrades jämfört med juli 2023–juni 2024, hade **Cypern** fortfarande oproportionerliga skyldigheter i förhållande till den övergripande situationen i unionen, särskilt på grund av olagliga gränspassager, ansökningar om internationellt skydd och registreringar för tillfälligt skydd. Även om antalet olagliga gränspassager (nästan 3 000) minskade avsevärt, innebar antalet inresor fortfarande en belastning för Cyperns asyl- och migrationssystem, eftersom Cypern rankades bland de tre länderna i unionen med flest olagliga gränspassager i förhållande till BNP och folkmängd. Cypern tog också emot det näst högsta antalet ansökningar om internationellt skydd (mer än 5 000) i unionen i förhållande till BNP och folkmängd. Likaså tog Cypern emot ett betydande antal registreringar för tillfälligt skydd (cirka 3 500) i förhållande till landets BNP och folkmängd. Vidare var antalet tredjelandsmedborgare som ålagts att lämna landet (nästan 16 000) oförändrat jämfört med juli 2023–juni 2024, men dubbelt så många tredjelandsmedborgare återsändes efter ett utvisningsbeslut (nästan 10 000) jämfört med juli 2023–juni 2024 (nästan 5 000).

I **Italien** och **Spanien** var andelen och det absoluta antalet ankomster till följd av återkommande landsättningar efter sök- och räddningsinsatser av sådan omfattning att de medförde oproportionerliga skyldigheter för dessa länder jämfört med den övergripande situationen i unionen, eftersom över 80 % av de nästan 97 000 personer som fick hjälp i sök- och räddningsinsatser landsattes i dessa två medlemsstater (cirka 40 % vardera).

Dessa fyra medlemsstater kommer därför att ha **tillgång till solidaritetspoolen** när förordning (EU) 2024/1351 börjar tillämpas.

För att säkerställa balansen mellan solidaritet och rättvis ansvarsfördelning och för att garantera att förordning (EU) 2024/1351 fungerar, fastställs i artikel 60.3 i den förordningen att bidragande medlemsstater inte är skyldiga att genomföra sina solidaritetsutfästelser gentemot en gynnad medlemsstat om kommissionen har identifierat **systembrister** i den gynnade medlemsstaten när det gäller de ansvarsregler som anges i del III i förordning (EU) 2024/1351 och som skulle kunna få allvarliga negativa konsekvenser för förordningens funktionssätt.

I del III i förordning (EU) 2024/1351 fastställs bland annat skyldigheterna för den medlemsstat som är ansvarig för att överta och återta sökande och tredjelandsmedborgare vars ansökan om internationellt skydd har registrerats i en annan medlemsstat eller för vilka en annan medlemsstat har angetts som ansvarig enligt förordning (EU) 2024/1358, inbegripet att genomföra överföringar av dessa personer, med full respekt för sökandens grundläggande rättigheter i den mening som avses i stadgan. Dessa regler är i linje med reglerna i Dublin III-förordningen och kommer att ersätta dem när de träder i kraft.

Kommissionen kommer senast den 12 juli 2026 och återigen senast den 15 oktober 2026 att utvärdera medlemsstaternas tillämpning av ansvarsreglerna och tillämpa artikel 60.3 fjärde stycket i förordning (EU) 2024/1351 om systembrister identifieras i en medlemsstat. I denna bedömning kommer särskild uppmärksamhet att ägnas åt graden av samarbete mellan medlemsstaterna, inbegripet det aktiva engagemanget för att underlätta överföringar och ett progressivt samarbete i praktiska och logistiska frågor.

På grundval av resultaten i denna rapport och metoden fastställdes i beslutet också, efter att ha beaktat alla relevanta kvantitativa och kvalitativa data och uppgifter och efter att ha bedömt dem i förhållande till den övergripande situationen i unionen, att **Belgien, Bulgarien, Tyskland, Estland, Irland, Frankrike, Kroatien, Lettland, Litauen, Nederländerna, Polen och Finland** riskerar att utsättas för migrationstryck.

Mellan juli 2024 och juni 2025 fortsatte **Bulgarien** och **Kroatien**, som första ankomstländer, att vara särskilt utsatta för fluktuationerna i migrationsflödena längs västra Balkanrutten och östra Medelhavsrutten. En betydande ökning av antalet irreguljära inresor under året skulle kunna leda till att ländernas redan ansträngda migrations- och asylsystem påverkas av oproportionerliga skyldigheter. Även om **Bulgarien** noterade en minskning av antalet ansökningar om internationellt skydd jämfört med juli 2023–juni 2024, registrerades fortfarande nästan 10 000 ansökningar om internationellt skydd, vilket är ett betydande antal i förhållande till landets BNP och folkmängd. En femtedel av dessa ansökningar lämnades in av ensamkommande barn, vilket gör Bulgarien till den medlemsstat som tar emot näst flest ansökningar från ensamkommande barn på unionsnivå i förhållande till BNP och folkmängd. Bulgarien registrerade också ett högt och stabilt antal registreringar för tillfälligt skydd i förhållande till sin BNP och folkmängd (bland de fem största medlemsstaterna) med över 21 000 nya registreringar under juli 2024–juni 2025. **Kroatien** påverkades mellan juli 2024 och juni 2025 av olagliga gränspassager och nekad inresa. Kroatien registrerade mer än 12 000 olagliga gränspassager, vilket motsvarade 76 % av det totala antalet irreguljära inresor längs västra Balkanrutten och det näst högsta antalet olagliga gränspassager i unionen i förhållande till BNP och folkmängd. Kroatien stod också för ett liknande antal nekade inresor, det högsta på unionsnivå i förhållande till BNP och folkmängd.

Samtidigt registrerade flera medlemsstater ett stort antal otillåtna förflyttningar, vilket satte deras asyl-, migrations- och mottagningssystem under särskilt tryck. Utmaningarna i samband med sådana otillåtna förflyttningar hanteras genom att man erkänner möjligheten att tillämpa **ansvarskompensation** i dessa fall som en del av solidaritetsbidragen.

Mellan juli 2024 och juni 2025 registrerade **Tyskland** ett betydande antal otillåtna förflyttningar av personer som ansökte om internationellt skydd i unionen, vilket resulterade i ett stort antal ansökningar om internationellt skydd, något som påverkade landets asyl- och mottagningssystem. Detta förvärrades ytterligare inte bara av att landet tog emot flest personer som beviljats tillfälligt skydd i EU, utan också av det mycket stora antalet ansökningar om internationellt skydd under de senaste tio åren. **Frankrike** registrerade också ett stort antal otillåtna förflyttningar som gjordes av personer som ansökt om internationellt skydd inom unionen och tvingades hantera ett ökande antal olagliga gränspassager vid utresa till Förenade kungariket, vilket påverkade det nationella asyl- och mottagningssystemet. **Nederländerna** och **Belgien** påverkades också av otillåtna förflyttningar som gjordes av personer som ansökt om internationellt skydd, vilket satte press på mottagningssystemen. **Irland** har också sett ett fortsatt stort antal personer som ansöker om internationellt skydd, och en betydande andel av dessa personer kommer in i landet på irreguljär väg, främst via landgränsen till Förenade kungariket. Detta, tillsammans med det stora antalet personer som beviljats tillfälligt skydd, påverkade det nationella asyl- och mottagningssystemet.

Som beskrivs i avsnitt III fortsätter Rysslands och Belarus åtgärder att påverka migrationsdynamiken vid unionens östra gräns, särskilt i **Estland, Lettland, Litauen, Polen**

och Finland. Hybridhot kopplade till användningen av migration som vapen fortsätter att medföra allvarliga migrations- och säkerhetsrisker, vilket bidrar till sporadiska våldsamma incidenter och försök att passera gränsen. Som svar på fortsatta statligt sponsrade försök att använda migration som vapen har Estland skärpt gränsförvaltningsåtgärderna vid gränsen till Ryssland. Lettland och Litauen har förstärkt övervakningsåtgärderna vid sina gränser mot Belarus. Polen har inrättat en buffertzona längs sin gräns och begränsar tillfälligt rätten att ansöka om internationellt skydd vid den gränsen, med undantag för utsatta grupper. Finland stängde sina gränsovergångsställen mot Ryssland i november 2023. Ytterligare försök från Ryssland och Belarus att använda migration som vapen skulle kunna sätta ytterligare press på de nationella gränsskyddssystemen, vilket kan leda till oproportionerliga skyldigheter.

Dessa tolv medlemsstater som riskerar att utsättas för migrationstryck kommer att få **prioriterad tillgång till EU:s permanenta verktygslåda för migrationsstöd.** Om situationen i dessa medlemsstater försämras kommer kommissionen samtidigt att vara beredd att, i enlighet med förordning (EU) 2024/1351, ompröva medlemsstaternas situation på ett skyndsamt sätt.

På grundval av rapporten och metoden fastställde kommissionen i sitt beslut också att **Bulgarien, Tjeckien, Estland, Kroatien, Österrike och Polen** står inför en betydande migrationssituation på grund av den kumulativa effekten av de kvantitativa och kvalitativa data och uppgifter som samlats in och utvärderats under den senaste femårsperioden (1 juli 2020–30 juni 2025).

I **Bulgarien** har under de senaste fem åren, och särskilt sedan 2022, inflödet av registreringar för tillfälligt skydd, tillsammans med ett relativt stort antal ansökningar om internationellt skydd, belastat systemet i förhållande till landets andel av BNP och folkmängd. Detta gäller särskilt eftersom Bulgarien har fattat ett betydande antal positiva beslut och avslag, i relativa termer, vilket har skapat en relativt stor belastning på återvändandesystemet. I **Kroatien** har belastningen på återvändandesystemet under de senaste fem åren, i förhållande till landets BNP och folkmängd, haft en stor inverkan på landets kapacitet, utöver de skyldigheter som landet har vid sina yttre gränser. Detta beror särskilt på att Kroatien i relativa termer har utfärdat ett stort antal beslut om nekad inresa och på senare tid har upplevt ett relativt stort antal olagliga gränspassager på grund av ökad smuggling av migranter i regionen.

Sedan Rysslands anfallskrig mot Ukraina inleddes har **Polen** och **Tjeckien** haft ett av det högsta antalet registreringar om tillfälligt skydd i unionen i förhållande till sin BNP och folkmängd. Detta har sedan 2022 skapat integrationsutmaningar och inneburit en betydande belastning för dessa medlemsstaters migrations- och asylsystem samt gränsförvaltningssystem. I förhållande till sin BNP och folkmängd har **Estland** registrerat ett stort antal registreringar om tillfälligt skydd, i kombination med ett betydande antal ansökningar om internationellt skydd som resulterat i många positiva beslut under de senaste fem åren.

Under den senaste femårsperioden har **Österrike** mottagit ett stort antal ansökningar om internationellt skydd. Även om antalet har minskat mellan juli 2024 och juni 2025 jämfört med den föregående tolv månadersperioden, har det totala antalet ansökningar om internationellt skydd och det resulterande antalet positiva beslut under femårsperioden haft en kumulativ effekt på kapaciteten i landets migrations-, mottagnings- och asylsystem.

Dessa medlemsstater kommer att ha möjlighet att **begära en fullständig eller partiell nedsättning** av sina solidaritetsbidrag för det kommande året av rådet.

V. Slutsats

De stadiga framstegen i genomförandet av alla delar av pakten på nationell nivå och unionsnivå, den nedåtgående trenden för irreguljära inresor och prognosen för det kommande året, tillsammans med de positiva resultaten av det kontinuerliga arbetet med partnerländerna, utgör en solid grund för en ordnad, rättvis och fast hantering av migration och asyl.

Genom att fullt ut utnyttja den nya rättsliga och operativa ramen i pakten kan ytterligare framsteg göras för att minska trycket på medlemsstaterna, minska de otillåtna förflyttningarna, öka den övergripande effektiviteten, minska eftersläpningarna och lätta bördan för medlemsstaternas administrativa och operativa strukturer. Samtidigt kvarstår vissa utmaningar när det gäller genomförandet av pakten, och kommissionen kommer tillsammans med berörda unionsbyråer att fortsätta att ge stöd till medlemsstaterna.

Ett snabbt antagande av kommissionens kommande förslag, bland annat om ett gemensamt europeiskt system för återvändande och en unionsförteckning över säkra ursprungsländer, kan stödja våra insatser. Kommissionen kommer att fortsätta sitt arbete för att stärka omfattande partnerskap med partnerländer, engagera sig strategiskt på regional och global nivå och utveckla intelligenta policyverktyg för att främja ett bättre samarbete på migrationsområdet.

När det gäller genomförandet av pakten måste solidaritet och rättvis ansvarsfördelning fortsätta att utvecklas tillsammans och på ett balanserat sätt. Starten av den första årliga cykeln för migrationshantering är ett viktigt steg för att bereda marken för att den nya solidaritetsmekanismen ska kunna börja fungera. På grundval av rapporten, kommissionens beslut och kommissionens förslag till rådets genomförandebeslut om inrättande av den årliga solidaritetspoolen bör rådet inom 15 dagar sammankalla högnivåforumet för EU-solidaritet i syfte att enas om solidaritetspoolens storlek och om hur varje medlemsstat ska bidra. Kommissionen är beredd att stödja rådet under hela denna process. EU-solidaritetssamordnaren kommer också att sammankalla EU-solidaritetsforumet på teknisk nivå för att genomföra solidaritetsmekanismen mellan medlemsstaterna och tillgodose solidaritetsbehoven med de bidrag som fastställts, innan mekanismen börjar tillämpas i mitten av 2026.

Kommissionen kommer att lämna en ny rapport i mars 2026 om framstegen i genomförandet av pakten innan tillämpningen inleds. Kommissionen kommer också att utarbeta en långsiktig europeisk strategi för asyl- och migrationshantering, med en övergripande politisk och operativ färdplan för ett gemensamt system som är robust och kan anpassas till snabbt föränderliga omständigheter.